

HVIS GOOGLE VAR ET MENNESKE, SÅ HAR JEG MØDT GOOGLE!

Hvis Google var et menneske, så har jeg mødt Google

Viden er magt, siger man, og derfor kan Google tage magten over vores samfund. Men Google kan også have et menneskeligt ansigt, og i Nakskov er navnet: Lise Simon.

Lise Simon er en institution i vores by, fordi hun er med i snart sagt alt – eller har været det.

Lise Simon hedder faktisk også Jørgensen, men det navn er der kun få, der kender hende under.

Lise Simon er døbt Lise Simon Andersen, og Simon-navnet stammer fra adoptivforældrenes tøjbutik i Søndergade 26-28.

Man skulle ikke tro det, men rent faktisk er hun født i København, men kom på Nysted Børnehjem. Herfra blev hun adopteret af Frida og Johannes Andersen.

At være adopteret var dengang langt mere almindelig end det er i dag. I hvert fald når det gælder danske børn. Lise har aldrig prøvet at søge koncentreret efter sine rødder.

Faderen – som hun opfattede sin adoptivfar som – havde i 1932 åbnet butikken Simon i Søndergade, eftera at han havde været ansat i en københavnsk butik, Simon Olesen. Butikken var i modsat til Nakskovs svar på ”Damerne Magasin” – en folkets butik. Det var med priser, som man kunne betale, og Lise fortæller, at man havde ry for at hos Simon betalte man kontant. Butikken Simon lå i samme lokaler, som Butik Nicolai ligger i i dag.

Lise Simon ville måske have fået en diagnose, hvis han var vokset op i vore dage, for i kommuneskolen var hun – med egne ord – doven, og sad og lavede alt andet end at følge med i klassen helt nede på bagerste række.

Da grundskolen var overstået kom hun på

Nakskov Private Mellem- og Realskole. Tiden på den private realskole startede i første mellem, og at Lise dumpede i tredje mellem betød, at hun fik de klassekammerater, som stadig holder sammen i dag.

Herfra tog hun realeksamen og ønskede at blive journalist, men den stærkt konservative mor kunne ikke finde sig tilpas med den tanke. Først blev Lise sendt på husholdningskole i København.

Så kom hun i lære i butik. Med Lises egne ord var den læretid ingen succes. Det var hos Fabienke i Maribo – men efter halvanden måned kom afskeden med butikslivet som en ukammeratlig handling.

Lise blev sendt på højskole i Nordsjælland. Det må have været skæbnen, for Kjeld fra Vendsyssel – som hun nu er gift med på 54. år – var nemlig også på den højskole.

Lise Simon i sit es – byvandring med turister

Højskoleopholdet fik naturligvis også en ende, og den unge rebelske Lise gik efter drømmen om at blive journalist. Derfor søgte hun en elevplads på Socialdemokraten i Esbjerg og fik den. Det blev der dog sat en stopper for. Men Lise fik sin vilje, da hun i stedet blev journalistelev på Lollands Tiden- de og Lolland-Falster Venstreblad. Avisen lå dengang ca. hvor parkeringsarealet over for Privatskolen er i dag.

Som ganske ung oprettede Kjeld og Lise en ”filial” af Simon, som kom til at hedde Simons Pigekonfektion. Denne havde til huse i Søndergade 24, hvor Station 29 ligger (2016). Forretningen drev de i 26 år, indtil Lise igen var ”nødt til” at skifte spor. Stillingen som turistchef blev ledig. Lise havde i nogle år været med i turistforeningens bestyrelse, men en kombination af forudseenhed, og at man ikke

kan sidde på begge sider af bordet, gjorde at hun trak sig fra bestyrelsen og fik den eftertragtede stilling som turistchef.

Hun startede som vikar den 3. februar 1992. Det blev en periode, hun er kendt for vidt omkring. Lise Simon har på mange måder markeret byen med de mange aktiviteter, hun altid har været med i eller sat i gang. Et helt liv i Nakskov gør, at man elsker sin by, tilføjer Lise.

Gennem min skolegang viste jeg flair for sprog, siger Lise med stolthed. Jeg blev i hvert fald aldrig foreslået at gå den matematiske vej. Det betyder, at jeg som turistchef kunne bruge mine fremmedsprog, som omfatter tysk, engelsk og fransk.

Journalistikken er på mange måder også kommet Lise til gode. Der skulle jo skrives meget i kataloger og brochurer for at få noget mere gang i turismen, og her var det ingen skade til kunne skrive det meste selv og læse

korrektur på det, andre havde skrevet.

Mest kendt i byen er den nu tidligere turistchef for sine byvandring, der foregår hen over sommeren. Ofte ses Lise i de lyse aften- ner gå byen tynd med folk fra mange steder i verden.

Selv siger Lise, at det gælder om hurtigt at lære sine gæster at kende. Kan de tåle en spøg eller skal det være en helt straight rundvisning? Så kan den knap to timer lange byvandring begynde.

Lise elsker at fortælle – og hun taler meget. Det ved enhver, der har mødt Lise. Det har ført til, at en del af fritiden som fuldtidspensionist bruges på at holde foredrag om ”Mit liv i Korsbæk”, som viser Lises kærlighed til sin by og det lette link, der kan skabes til TV-serien Matador. Lise sammenligner sin far med Mads Skjern – også på sine byvandring rundt i Nakskov med byens gæster.

Med til historien hører også, at Lise ALDRIG

bruger manuskript, og derfor har hun brug for en god hukommelse. Hendes mange anekdoter er derfor heller ikke skrevet ned, hvilket kan blive et problem, den dag hun ikke længere kan eller vil gå byvandring. Gennem årene er mange af Lollands aktiviteter startet på Lises skrivebord eller som en idé fra hende. Og når man ikke kan holde sig i ro,

byvandring, som kunne bruges i eftertiden, og de gamle anekdoter kan gives videre?

Tja, jo – det kunne man nok, men jeg har jo ikke forstand på det moderne teknik.

Der skal skrives hurtigt og meget, når man taler med Lise Simon. Men hun har et par gode råd til den digitale Nakskov-kronike: Få en aftale med nogle af dem, der har væ-

så bliver man hurtigt medlem af fx Nakskov Håndboldklub, Her har hun aldrig spillet selv, men hun har været med i over 40 år. Og i 16 år har hun stået i spidsen for cykelløbet Lolland Rundt, selv om hun aldrig har cyklet selv. Svømmeklubben har Lise dog været aktiv udover i.

Jobbet som turistchef stoppede i 2013, mens turistforeningen stadig – efter en kort afbrydelse – stadig har Lise siddende i formandsstolen.

Lise vil nu bruge sine kræfter på det frivillige arbejde og faktisk er hun superstolt af, at hun er protektor for Nakskov Garden.

Når man er fra starten af 1940'erne er man jo ingen årsunge længere. Det logiske spørgsmål er naturligvis: Når du ikke laver manuskript, var det så ikke en idé at lave en digital

ret ude i ”verden” og er kommet tilbage. Lise foreslår Michael Hausner fra Matas, Henrik Christensen, som nu er leder af Privatskolen; Peter Jørgensen fra Meny eller Peter Friis – byens sidste håndværksslagter. Den idé tager jeg med hjem!

Tiden for besøget tager sin slutning, da Lise skal videre til noget andet. Kjeld går hvileløst rundt, fordi der en aftale – og på grund af et nyt knæ skal han køre som ”privatchauffør”, så Lise stadig kan nå alle sine gøremål.

Der var format over datidens udsalg. Faktisk var der så hektisk, at der måtte middagslukning til, for at få tid til at gøre orden efter første hold. Personerne på billedet er ikke umiddelbart kendte, men de viser et rush – når der var varer ”på bud”!

